

Sygn. akt IV Ka 596/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA w SO Stanisław Tomasik

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek (spr.)

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku

sprawy **S. K.**

oskarżonego z art. 178a§4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 11 sierpnia 2014 roku sygn. akt II K 213/14

na podstawie art. 437§2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego S. K. i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie.**

IV Ka 596/14

UZASADNIENIE

S. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 26 lutego 2014r. około godz. 17/25 w miejscowości D.(...) gm. A., woj. (...)prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy H. (...)nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia : badanie I o godz. 17:27 - 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , II badanie o godz. 17:58 -0,21 mg/ l i III badanie o godz. 18:00-0,23 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przy czym czynu tego dopuścił się pomimo sądowe zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 8 (ośmiu) miesięcy wydanego przez Sąd Rejonowy w Opocznie sygn. akt II W 468/13 z dnia 25.10.2013r, tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2014 roku w sprawie II K 213/14:

1. oskarżonego S. K.uznał za winnego tego , że w dniu 26 lutego 2014r. około godz. 17/25 w miejscowości D.(...),gm. A., woj. (...)prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy H. (...)nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia o godz. 17:27 - 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk i za tak przypisany czyn na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierzył karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych , a stawkę dzienną ustalił na kwotę 20 złotych .

2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jeden) rok
3. na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do właściwego Wydziału Komunikacji.
4. oskarżonemu wymierzył opłatę w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych i zasądził koszty sądowe w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator.

Wyrokowi zarzucił z podstawy art. 438 pkt 1 kpk obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 244 kk poprzez jego niezastosowanie, pomimo, że oskarżony dopuścił się czynu z art. 178a § 1 kk w okresie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 25.10.2013 roku w sprawie II W 468/13.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy dopuścił się w procedowaniu obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 244 kk poprzez jego niezastosowanie.

Słusznie procedując w sprawie sąd meriti nie zakwalifikował czynu oskarżonego z art. 178a § 4 kk., gdyż jego znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z brzmienia tego przepisu należy przyjąć, iż nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. sprawca, wobec którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów w związku z popełnieniem wykroczenia, jak w niniejszej sprawie.

Jednakże uszła uwadze sądu meriti okoliczność (mimo wskazania jej w opisie czynu zarzuconego oskarżonemu), że S. K. popełnił przestępstwo w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów.

Co prawda Sąd Rejonowy w Opocznie wydając wyrok nakazowy w dniu 25 października 2013 r. w sprawie II W 468/13 orzekając środek karny zakazu prowadzenia pojazdów posłużył się niefortunną redakcją, to jednak powołana w pkt 2 podstawa z art. 87 § 3 kw oraz redakcja pkt 3 przywołanego powyżej wyroku, w ocenie sądu odwoławczego, nie budzą wątpliwości, iż oskarżony S. K. kierując w dniu 26 lutego 2014 roku pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym H. (...) nr rej. (...) dopuścił się niewykonywania orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów.

Kodeks wykroczeń zakłada orzekanie zakazu na okres od 6 miesięcy do 3 lat, w miesiącach lub w latach (art. 29 § 1). Zakaz obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia.

Prowadzenie pojazdu wbrew orzeczonemu zakazowi stanowi przestępstwo z art. 244 k.k., co uszło uwadze sądu meriti przy procedowaniu.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 244 jest wymiar sprawiedliwości materializujący się w orzeczeniu sądu, zawierającym zakaz/nakaz wymieniony w tym przepisie. W zarysowanym kontekście SN posunął się przy tym tak daleko, że uznał, iż chodzi tu o orzeczenie każdego sądu (cywilnego, administracyjnego lub karnego) [postanowienie SN z dnia 26 lutego 2004 r., I KZP 47/03, OSNKW 2004, nr 3, poz. 35, z glosą A. Bojańczyka, Palestra 2004, nr 7-8, oraz omówieniami: R. A. Stefańskiego, Przegląd uchwał Izby Karnej oraz Wojskowej Sądu Najwyższego w zakresie

prawa karnego materialnego, prawa karnego wykonawczego, prawa karnego skarbowego i prawa wykroczeń za 2004 r., WPP 2005, nr 1; A. Błachnio-Parzych, M. Hudzika, J. Pomykały, Przegląd glos krytycznych...]. Akceptacja tego stanowiska [przeciwnikiem którego był w istocie np. W. Wolter (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 801; a także O. Chybiński (w:) O. Chybiński, W. Gutekunst, W. Świda, Prawo karne..., s. 415] w prostej linii prowadzi przy tym do konieczności uznania, że wyszczególnione przepisem art. 244 zakazy/nakazy nie mogą być identyfikowane ze środkami karnymi, lecz lege non distinguente obejmują swoim zakresem nakazy/zakazy orzeczone przez każdy sąd na podstawie każdej dopuszczalnej w systemie podstawy prawnej (**a zatem również wynikającej np. z kodeksu wykroczeń**), in fine niekoniecznie nawet dotyczące strony procesowej [zob. uchwała SN z dnia 22 marca 1994 r., I KZP 3/94, OSNKW 1994, nr 5-6, poz. 29].

Skoro przestępstwo nie ma charakteru trwałego, to dla jego bytu wystarczające jest jednorazowe złamanie zakazu/nakazu.

Prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, wbrew wcześniej orzeczonemu zakazowi prowadzenia takiego pojazdu, stanowi jeden czyn, wypełniający znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 i art. 244 kk [postanowienie SN z dnia 26 sierpnia 2004 r., I KZP 11/04, OSNKW 2004, nr 7-8, poz. 84. Analogicznie M. Leciak, Prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości pomimo orzeczonego uprzednio zakazu jego prowadzenia. Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2011 r., sygn. IV KK 291/10, PnD 2011, nr 6].

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy sąd meriti kwalifikując czyn S. K. winien mieć na uwadze okoliczność, że został on popełniony w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów i wypełnia on znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk i art. 244 kk.

Nie uszła również uwadze sądu odwoławczego okoliczność, że dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy zachodzi konieczność załączenia ostatniego świadectwa wzorcowania urządzenia kontrolno – pomiarowego : alkotest/alkosensor/, którego to urządzenia wyniki pomiaru winne być weryfikowane przez użycie Alkomatu, a potrzeba taka wynika z ustalonego podczas kontroli badania poziomu stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu - w przypadku pierwszego badania wykazującego stan nietrzeźwości - art. 178a § 1 kk, w dwóch następnych stan po spożyciu art. 87 § 1 kw (badanie I o godz. 17:27 - 0,29 mg/l, II badanie o godz. 17:58 -0,21 mg/ l i III badanie o godz. 18:00-0,23 mg/ l), co jest niezbędne dla przyjęcia prawidłowej kwalifikacji czynu.

Wobec stwierdzenia powyższych uchybień zaskarżony wyrok należało uchylić przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie.